

Četrty povzetek (Bryce, Park, Blumer)

G. P.

Novinarstvo, 3. letnik, redni študij

Ljubljana, 16. marec 2013

Bryce: Ameriška republika; narava javnega mnenja; vdanost mnogih v usodo

Javno mnenje je tisto mnenje, ki ga nek individuum prostovoljno izrazi glede na videno ali slišano. Prva faza oblikovanja javnega mnenja je zaznavanje novice, sprejem podatkov in podzavestno oblikovanje nekega mnenja. Druga faza je polemična, ko posamezniki med seboj razpravljajo o neki stvari. Tretja faza je utrditvena faza, ko zagovorniki na obeh straneh ovržejo šibke argumente, utrdijo pa močne. V tej fazi se neodločni individuumi opredelijo za eno ali drugo stran. Četrta faza je delovna, zgodi pa se takrat, posamezniki glasujejo kot pripadniki neke skupine (največkrat stranke). Večina ljudi razmišljanju o lastnih argumentih posveti premalo časa, zato se večinoma opredeljujejo po enostavnih sklepanjih in predvsem s pomočjo čustev. Posamezniku s svojim lastnim mnenjem lahko občasno uspe prepričati večino, še posebej takrat, ko je le-to oblikovano v konsenzu z nekim splošnim javnim mnenjem.

V velikih državah je volja večine vedno v prednosti, zato se je večini nesmiselno upirati. Nemočni posamezniki bodo vedno manj verjeli v svoje lastno mnenje, ko jih bo „povozila tiranija večine“, zato se veliko ljudi tudi zavestno podreja (prepušča) mnenju večine.

Park: Družbeno nadzorovanje

Park loči tri vrste družbenih problemov (problemov družbenega nadzorovanja): problemi upravljanja, problemi politik in vladanja ter problemi družbenih sil in človeške narave. Družbeno nadzorovanje se najbolje odraža prek delovanja policije in sodišč, kar se najbolje vidi v neki prisotni množici, kjer pripadniki vplivajo drug na drugega. To nadzorovanje je popolnoma drugačno kot v drugih množicah, saj so prisotne množice brez tradicije in zgodovine, na katero se ponavadi opirajo razmišljanja posameznikov. Javnost je velik krog ljudi, v katerem posamezniki vplivajo drug na drugega, znotraj tega kroga pa se oblikuje javnost s pomočjo jezika. Vsaka javnost ima svoj center, to je točka, v kateri se srečujejo razmišljanja in ideje posameznikov. Če je veliko misli usmerjenih v ta center z namenom, da bi ga spremenili, pride do družbenih sprememb. Ta celoten „aparatus“ preneha delovati, če ugasnejo ideje posameznikov. Javno mnenje ne nastaja na podlagi čustev, ampak na podlagi sodb znotraj tega aparata.

Blumer: Razpršena množica, javnost in javno mnenje

Blumer javnost obravnava kot neko temeljno skupino ljudi, ki se srečuje z določenimi problemi in je razdeljena glede na to, kako bi te probleme reševala. Posamezniki naj bi se aktivno vključevali v javne razprave o problemih. Vsaka javnost je posledica tega in se pojavi kot odgovor na določeno situacijo, ta odgovor pa ni pogojen ne s kulturnimi vzorci, niti s tradicijo, predvsem pa ne obstaja v nikakršni organizirani formi. Avtor javnost primerja z razpršeno množico, ki jo sestavljajo pripadniki vseh slojev. Za razpršeno množico je značilno še, da so individuumi v njej anonimni, med njimi ni medsebojnega vpliva (so fizično ločeni), organizacija take množice pa ni čvrsta.